

BIBLIOTECA POLITICĂ

I 154791

RĂZBOIUL
NOSTRU

7.4933

111387-50

**BIBLIOTECA
POLITICĂ**

MIHAIL SPĂTARU

**RĂSBOIUL
NOSTRU**

806/1907

bd 275735

BUCUREȘTI, 1943

COTA 1754791

D 322/04

J 4933

B.C.U. Bucuresti

C20041642

~~Institutul de Studii Istorice și Social-Politice
de pe lângă C.C. al P.C.R.
BIBLIOTECA DOCUMENTARĂ~~

~~Inventar nr. 49818/68~~

RĂȘBOIUL NOSTRU

ROMĂNI,

Pentru Rege, pentru Țară,
 Ca să răsbunăm nedreptatea;
 Ca să întemeiem lumea nouă;
 Ca să cinștim numele de Români;
 Cu Dumnezeu înainte.

Urmați-mă!

Rășboiul sfânt a început!

(Din proclamația Mareșalului
către țară — Iunie 1941).

România n-a fost cîmpina niciodată de
setea ambițiilor imperialiste. Luptînd ne-
conținut pentru păstrarea ființei noastre
naționale, noi n'am avut rășboaie de cuce-
rire și de cîtropire. Luptele noastre ne-au
fost impuse de dușmani, pentru cari însăși
prezența noastră pe aceste pămînturi era o

stabilă în calea expansiunii lor. Așezați de istorie la intersecția câtorva mari imperii, la o răscruce de vânturi cutropitoare, destinul nostru este o permanentă și crâncenă luptă de apărare.

ROMANIA ȘI IMPERIALISMUL SOVIETIC

Dintre toate tendințele de cucerire câte ne-au amenințat, imperialismul rusesc a fost cea mai primejdioasă. Secolul al XIX-lea a fost necurmată opunere la revărsarea rusească. Expansiunea rusă spre Sud, spre Adriatică și Dardanele, care face parte din testamentul politic al lui Petru cel Mare, trebuia să treacă peste trupul sacrificat al celor două principate. Răpirea Basarabiei dela 1812 este primul act dintr-o neîntrecută și dramatică deslănțuire de agresiuni. Sub pretextul ocrotirii religioase, Rusia pravoslavnică urmărea doar să ne înglobeze în imperiul moscovit, asimilându-ne în masa slavă. Politica de vicleană desnaționalizare, dusă de ruși în Basarabia, prin intermediul religiei și al limbii, este o dovadă de mărimea primejdiei ce ne-ar fi așteptat, în cazul când ei ne-ar fi stăpânit în întregime.

Rusia sovietică n'a renunțat la țelurile

imperialiste ale Rusiei țariste. Dimpotrivă, a trecut la aplicarea lor cu toată violența unui regim intolerant și fanatic. În toate hărțile sovietice de după război, Basarabia figura ca un teritoriu în litigiu. Faptul că Rusia bolșevică nu ne-a recunoscut dreptul asupra Basarabiei, plana asupra noastră ca o permanentă amenințare, agravată și prin lipsa de vigilență și înțelepciune a unora din oamenii politici.

După ocuparea țărilor baltice, călcând în picioare pactul de neagresiune care ne lega de ea atunci, Rusia sovietică ne-a dat ultimatumul din 28 Iunie 1940, procedând la ocuparea forțată a Basarabiei și Bucovinei de Nord. După consumarea actului de agresiune, urmat de o violență politică de prigoană și desnaționalizare în provinciile ocupate, amenințarea bolșevică nu încetează, iar incidentele de frontieră se țin lanț.

În același timp, Rusia pregătea agresiunea împotriva Europei. Un număr imens de trupe era aglomerat și în fața noastră, pe frontiera Prutului, în dispozitiv de atac. Ofensiva bolșevică trebuia să înceapă dintr'un moment în altul.

Alianța noastră politică și militară cu Germania alimenta convingerea că marele act de justiție și reparațiune istorică nu va întârzia să vină.

LUPTA PENTRU DESROBIRE

Cu fruntea sus, senină în fața judecății istoriei, România a ridicat sabia.

Din primul moment am pornit războiul alături de armatele Germaniei lui Adolf Hitler. La 22 Iunie 1941, Mareșalul Antonescu a dat comanda pentru trecerea Prutului. Prutul n'a fost niciodată o graniță românească. Țara trebuia să-și împingă hotarul până la marginile ei adevărate.

Ziua de 22 Iunie 1941 nu se poate uita niciodată. În dăngatul clopotelor și în ritmul marșurilor eroice, neamul primea, îngenunchiat pentru rugăciune, marea poruncă a istoriei. Provinciile subjugate, care gemeau sub cisma vrămașului, își chemau eliberatorii.

Luptele pentru desrobirea Basarabiei și Bucovinei de Nord au fost dintru început un prilej clocotitor de afirmare a energiilor românești. Clipa istorică era atât de solemnă și răscolise așa de adânc conștiința națională, încât numele de „RĂZBOI SFÂNT”, care se ivise pe buzele neamului, avea o cutremurătoare și religioasă semnificație. Ostașii noștri, care purtau pe frunte semnul mândriei cruciate, au pornit la luptă și ca răzbunători ai neamului, dar și ca soldați ai lui Hristos

Din Munții Bucovinei, pe Prut, Dunăre și pe litoralul Mării Negre, frontul românesc de sub comanda Mareșalului Antonescu era acoperit aproape în întregime de trupe române. Într-o perfectă colaborare de arme, armata de uscat, marina și aviația au trecut la o fulgerătoare ofensivă împotriva unui inamic superior ca număr și material.

Rămâne în sarcina istoricilor militari să arate desfășurarea operațiilor precum și modul de concepție și execuție care au dus la eliberarea teritoriilor ocupate de vrăjmaș.

Unitățile noastre navale au asigurat paza întregului litoral românesc și a deltei Dunării, scufundând în fața Constanței, la 26 Iunie, distrugătorul „Moscova”, avariind grav un altul și distrugând, pe Dunăre, două monitoare și mai multe mici ambarcațiuni.

Aviația a participat glorios la luptele din Basarabia, acționând pe compt propriu și secundând operațiunile terestre. Bombardierele noastre au atacat cu succes obiectivele inamice, iar aviația de vânătoare s'a acoperit de glorie în luptele aeriene cu vânătorii bolșevici și prin atacurile la sol. Mai multe sute de avioane inamice au fost doborâte în această campanie.

Armata de uscat însă a fost aceea care a dus greul operațiunilor. Cavaleria, plină de avânt ofensiv, a urmărit fără încetare in-

micul care se retrăgea. Artileria noastră, prin destoinicia și devotamentul ofițerilor și soldaților, a contribuit la victorii prin bombardamente de o precizie și eficacitate, excepționale. Dar ceea ce a stârnit admirația aliaților germani și a tuturor observatorilor străini a fost infanteria noastră, „REGINA BATALIILOR”. Infanteristul român a făcut minuni de vitejie rezistent și tenace, dârz în apărare și vijelios în atac, netemător în fața niciunei stavile și, mai presus de toate, cu un dispreț de moarte, care pare sădit în ființa lui.

După rezistența hotărîtă pe Prut, câteva zile, operațiunile ofensive se desfășoară într'un ritm vertiginos. Etapă cu etapă, cele două provincii voevodale sunt recucerite în răstimp de o lună. La 4 Iulie armata intră în Cernăuți. La 6 Iulie ocupăm Hotinul, desrobind Bucovina și Basarabia de Nord. La 7 Iulie trupele noastre ajung pe Nistru, în regiunea Moghilev. Ocupăm pe rând, în aceeaș cadență fulgerătoare, Bălți la 8 Iulie, Soroca la 13 Iulie, iar la 15 Iulie Orheiul. Chișinău este cucerit, după lupte grele, în ziua de 16 Iulie. La 26 Iulie, prin ocuparea Cetății Albe, întreaga Basarabie reîntră în stăpânirea trupelor române

Luptele pentru Basarabia au fost grele și au cerut numeroase jertfe. Bătălii mari,

Ruinele caselor
minate si aruncate
in aer de balsevici la Chisinau

*Cladiri
aruncate în
aer de
bolșevici*

Actele de barbarie ale bolșevicilor

UNIVERSITARA
BUCURESTI

*Soldati români
răniți, asasinati de
bolșevici într-un sat
basarabean.*

*Românii din Basarabia asasinati
de Politia sovietică N.K.V.D.*

*Martiri pentru Patrie
și Credință*

Chişinău, pângărite de bolşevici

CENTRUL
UNIVERSITARA
BUCURESTI

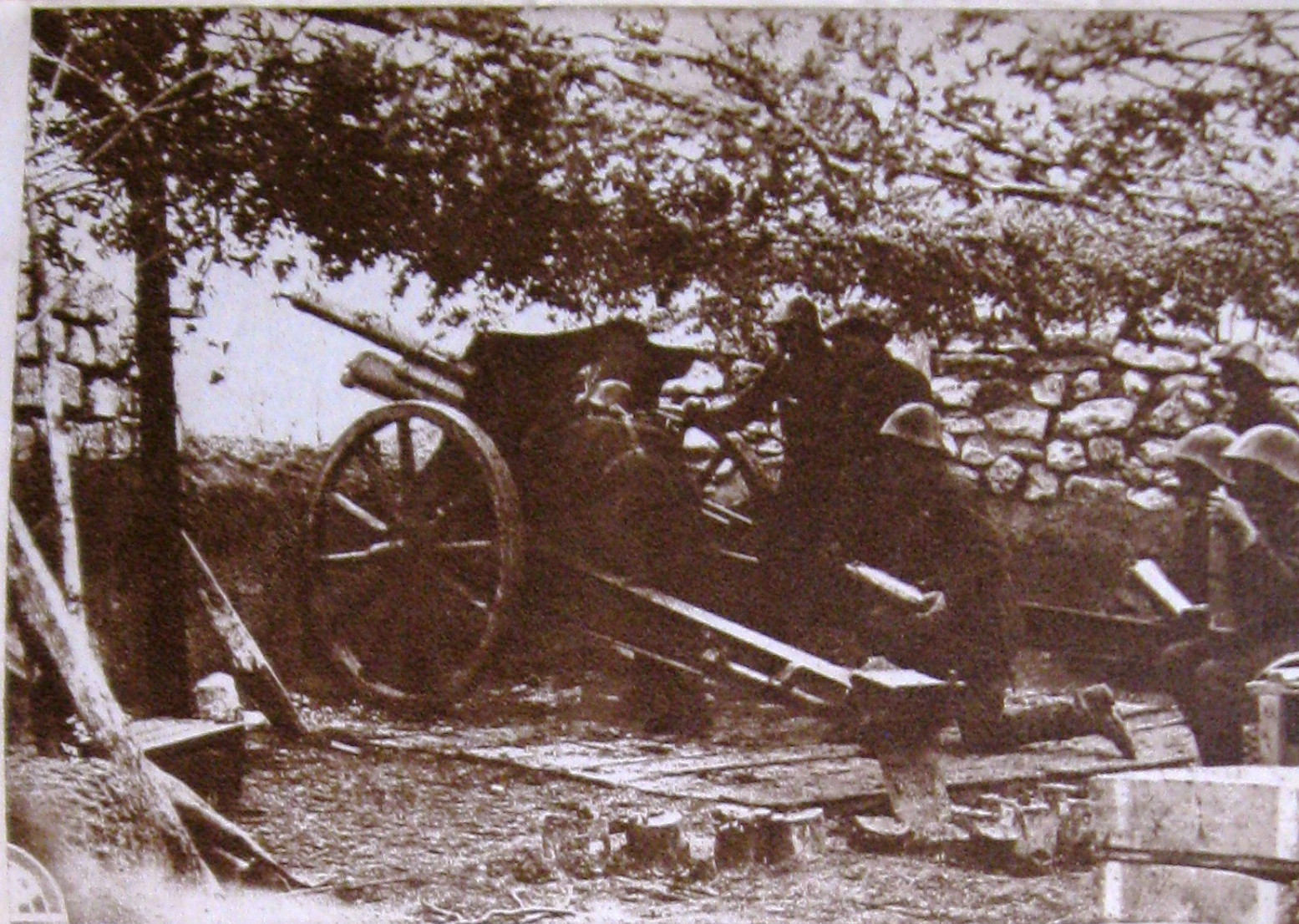
Chisinau, pângărite de Bolșevici

Un tun greu în poziție de tragere pe frontul Donețului

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ

Asupra pozițiilor inamice dela Sevastopol, artileria noastră a deschis un foc nimicitor

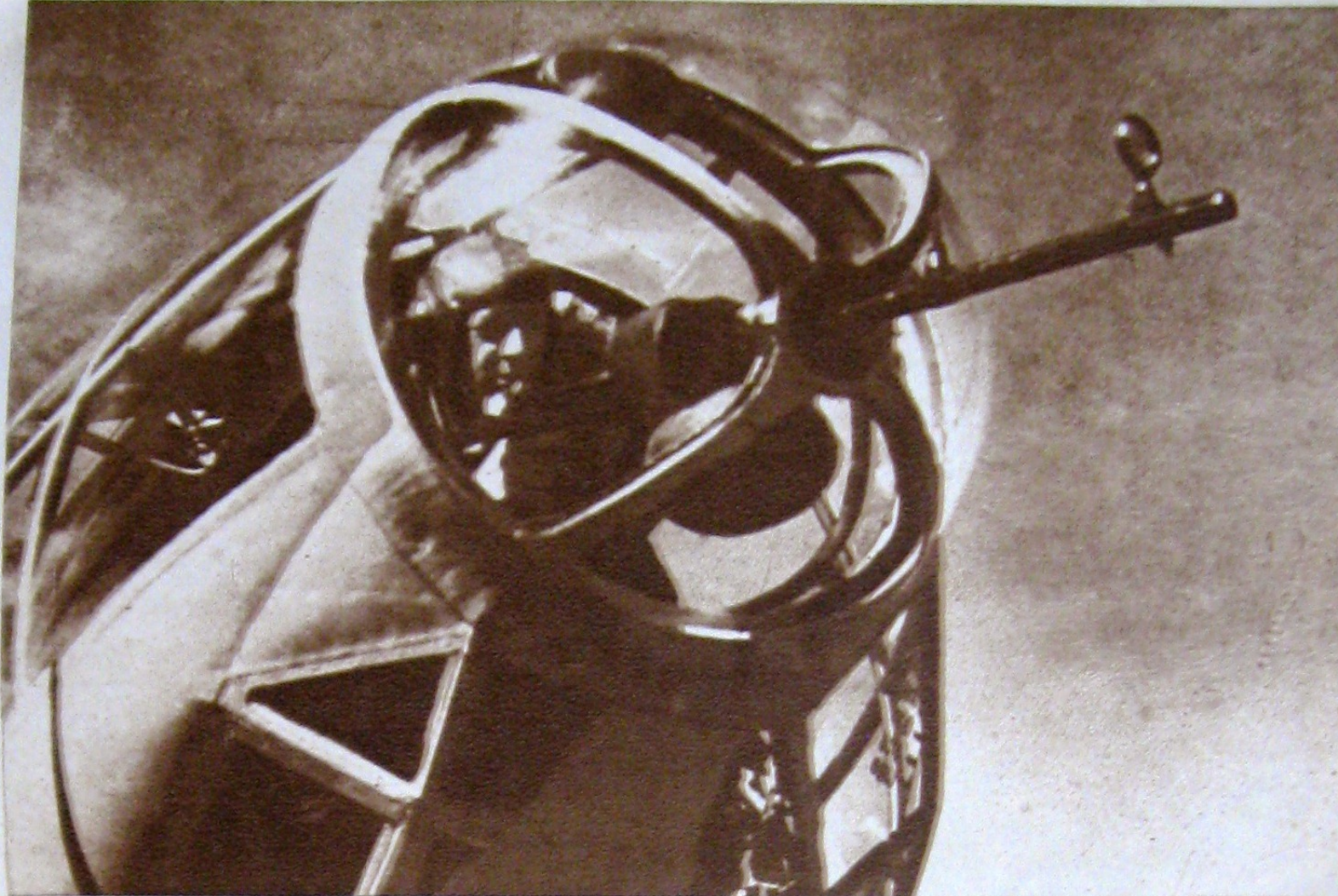
Servanții unui tun a. a. în așteptarea inamicului din văzduh

MP
Temerarele aripi românești planează biruitor în cerul Rusiei

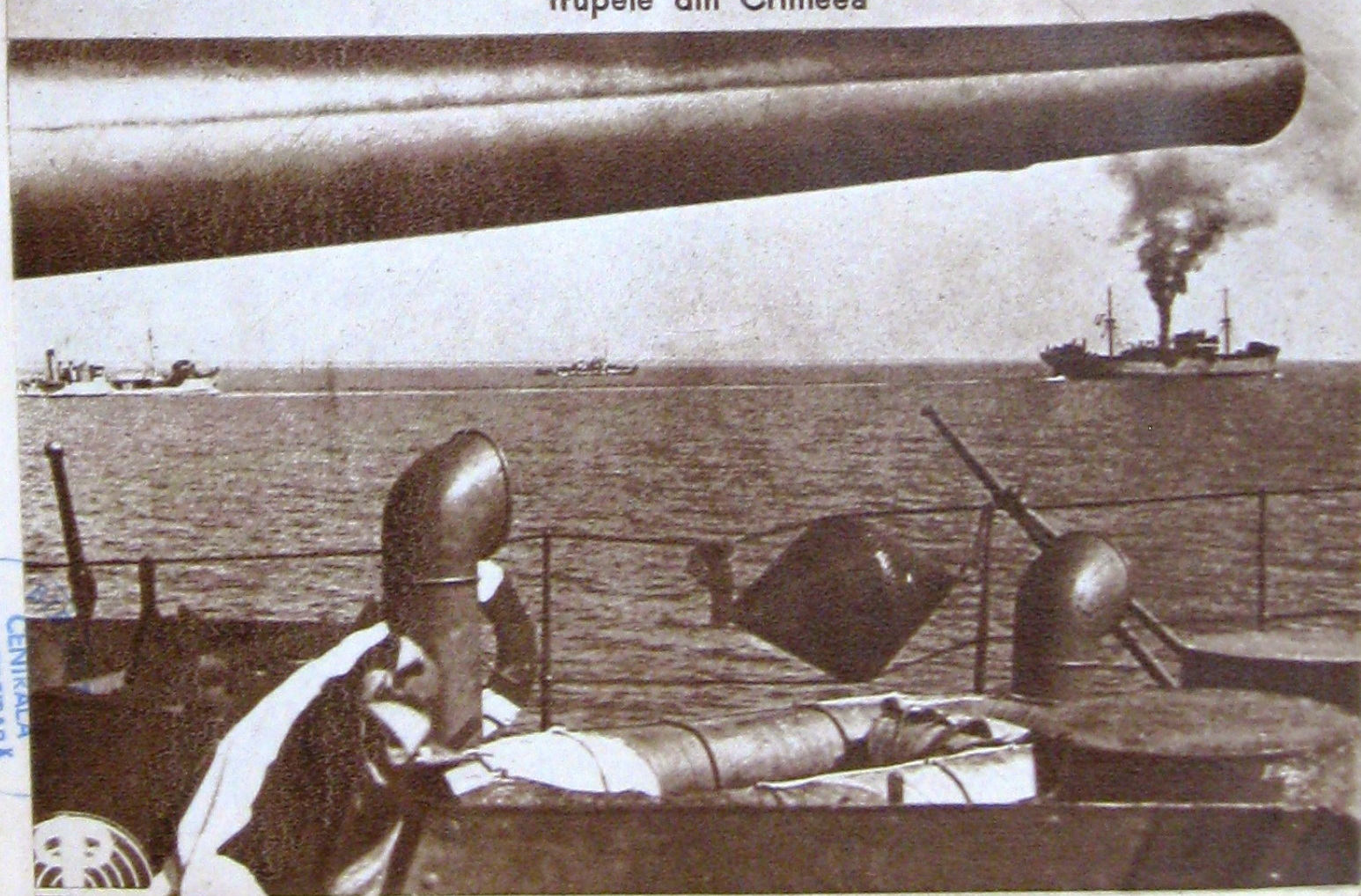

BUCUREȘTI
Peste Stalingrad — aviația noastră varsă o ploaie de bombe

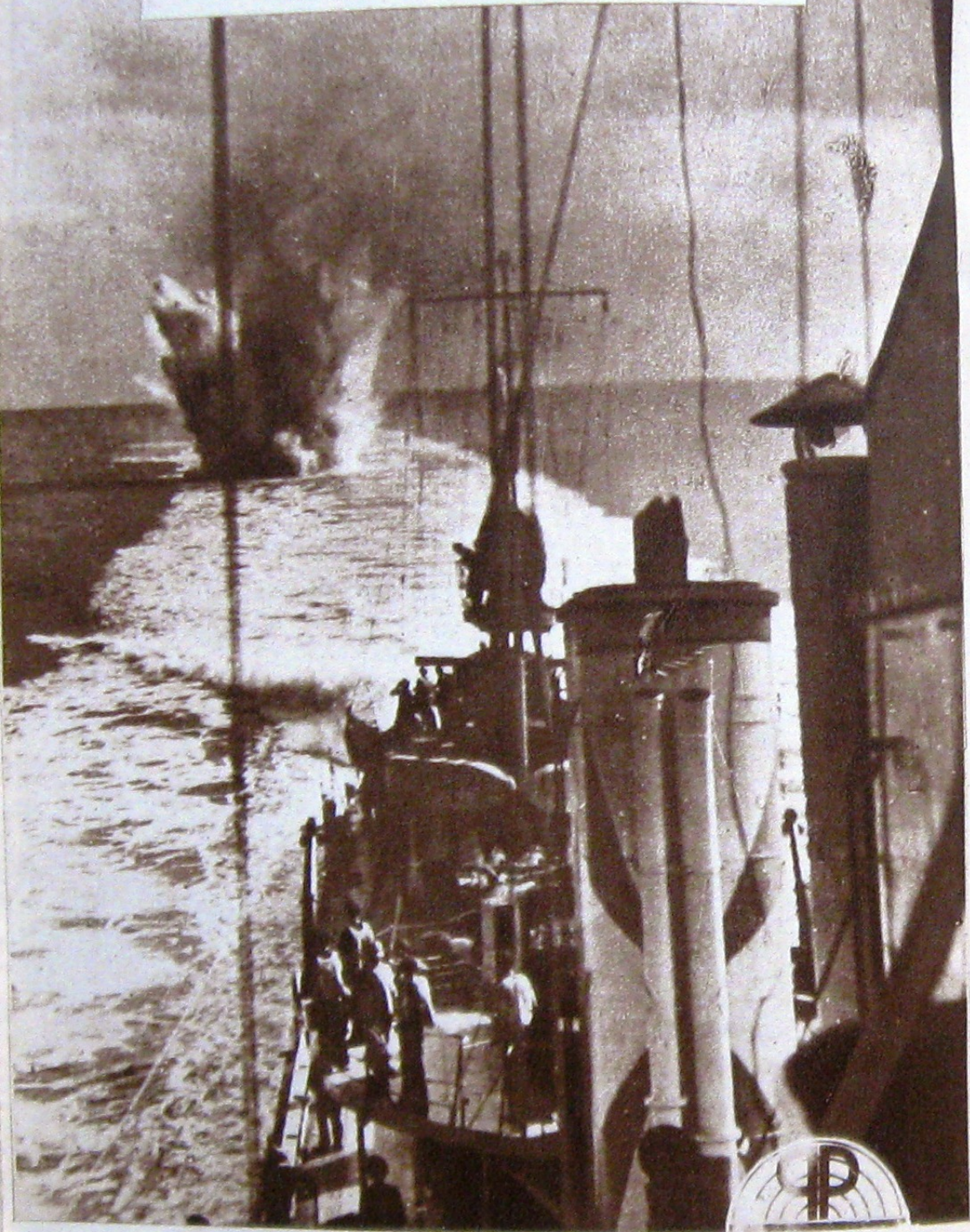

Pe bordul unui bombardier român — Mitraliorul este gata să deschidă focul asupra avioanelor atacatoare

Un convoi românesc, puternic escortat, pe Marea Neagră, aprovizionează trupele din Crimeea

Submarinul inamic este urmărit și distrus
cu bombe de adâncime

*Interiorul Catedralei
din Chişinău*

*Biserica dinamitată
de bolșevici.*

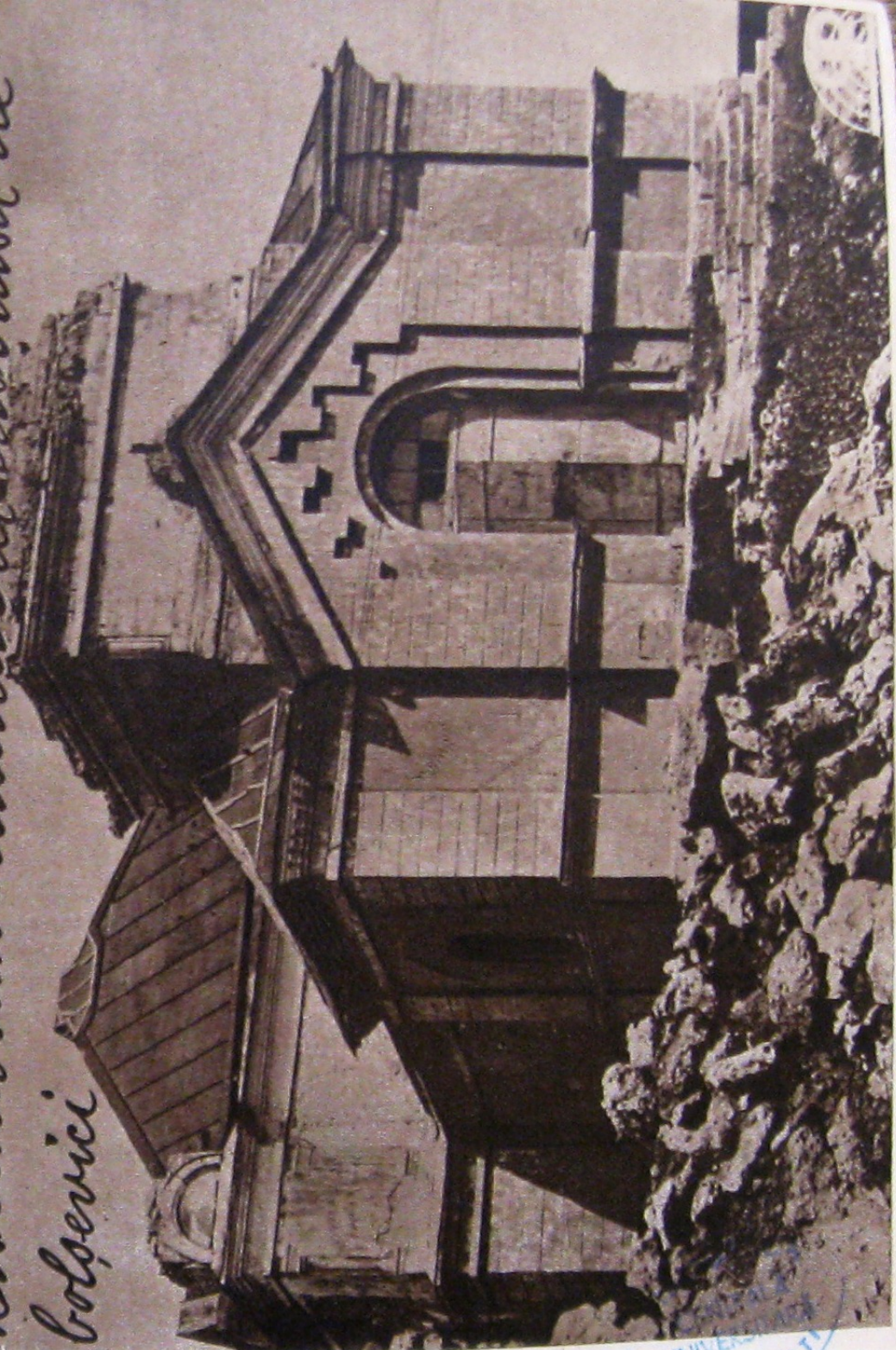

*Altarul Catedralei din
Cernăuți devastat de
bolșevici.*

*Biserică din Chişinău,
distrusă de bolşevici.*

*Biserică din Basarabia distrusă de
bolşevici*

UNIVERSITATEA
BUCUREȘTI

*Biserica din Basarabia incendiată de
necredințorii lui Stalin*

Pe aici au trecut bolșevicii

Ruinele satului Lyrcaeni incendiat de bolsevici

cum au fost cele dela Țiganca, Hâncești, masivul Corneștilor și Chișinău vor rămâne în istoria militară, iar pentru țară ca locuri de pelerinaj și de prosternare.

Un prim capitol de istorie, pecetluit cu sânge îmbelșugat, s'a încheiat glorios prin întregirea pământului sfânt dela Răsărit.

ODESSA, O VICTORIE ROMÂNEASCĂ

Odată recucerite Basarabia și Bucovina de Nord, întregindu-se drepturile istorice ale României, iureșul românesc nu se mai putea opri la Nistru. Pericolul bolșevic nu era definitiv înlăturat și, pe lângă aceste, o înaltă datorie de onoare, contractată de Mareșalul Antonescu față de marele aliat, Germania, ne impunea să împingem acțiunea noastră militară cât mai departe, spre Răsărit.

Trecerea Nistrului este primul act de semnificație europeană al luptei noastre. Războiul pentru drepturile proprii, consfințite de istorie și de destin, se încadrează acum într'o perspectivă mai largă, aceea a salvării continentului nostru de pericolul mortal al invaziunii bolșevice. Soldații noștri s'au bătut și pe pământuri străine cu acelaș spirit de jertfă și cu acelaș încercat eroism.

Frontul de Sud era rezervat, aproape în întregime, unităților românești. Cu toată retragerea precipitată de pe celelalte fronturi, în fața iureșului formidabil al armatei germane, armata roșie mai rezista încă într-o citadelă excepțional de puternic organizată: Odessa. Rezistența rusească în Odessa era ușurată enorm, pe deoparte de extraordinare lucrări de apărare — cazemate, șanțuri anticar, terenuri copios minate, etc. — și de o masivă aglomerare de trupe și guri de foc, iar pe de altă parte de superioritatea navală sovietică, ce interzicea o intervenție decisivă a noastră în sectorul maritim.

După bătălii înverșunate — numele lor va rămâne în istoria sacrificiilor noastre: Vigoda, Vinogradar, Dalnic, Tătarca, etc. — care au durat două luni și jumătate, printr'un ultim efort, trupele noastre intră în Odessa în ziua de 16 Octombrie 1941. Entuziasmul în țară a fost de nedescris, iar ecurile acestei victorii peste hotare au stârnit o vie admirație pentru armata noastră, atât printre aliați cât și în cercurile inamice. Nimeni nu se mai putea îndoi acum de vitejia ostașului român.

La 8 Noembrie 1941 trupele desrăbitoare și cuceritoare ale Odesei, și-au făcut intrarea pe sub arcul de triumf al Capitalei, primite de populație într'o caldă și unanimă manifestare de recunoștință și iubire.

MARȘUL ÎN RĂSĂRIT

Alianța noastră militară cu Germania, cimentată prin camaraderia de pe câmpurile de bătăie n'a încetat nici după cucerirea Odesei. isgonirea inamicului departe de hotarele țării nu însemna o înlăturare definitivă a primejdiei dela Răsărit. Numai o victorie totală va putea asigura liniștea frontierelor. Sarcina căzută pe umerii armatei române a fost purtată cu eroism și bărbăție.

Cu acelaș avânt, care le-a dus la glorie în Basarabia și la Odessa, trupele noastre au trecut Bugul și au împlântat steagul românesc pe malurile Niprului.

Marșul acesta din Răsărit, purtat într'un vârtej de mare ofensivă, deși răspundea unor orgolioase sentimente de imperialism, nu este în realitate de cât o aprinsă luptă defensivă, pentru asigurarea destinului na-

țional. Dacă până acum am luptat pentru hotarele țării, de aici încolo intră în sfera eforturilor noastre și un destin mult mai larg, acela al întregului continent european, de care este legată indiscutabil și soarta noastră ca neam

DRUMUL DE JERTFĂ ȘI DE BIRUINȚĂ AL ARMATEI ROMÂNE

Drumul de sânge și de glorie străbătut de armatele noastre în Rusia este cel mai măreț capitol al istoriei noastre militare, deschizând noi perspective pentru judecarea poporului român.

În vârtejul marilor bătălii, România a ocupat locul de onoare alături de stindardele Marelui Reich. Am fost prezenți mereu acolo unde luptele au fost mai grele, acolo unde s'au obținut victorii hotărâtoare.

Participarea României a fost totală și eroică, pe uscat, pe ape și în văzduh.

În toamna anului 1941, unități românești, în legătură cu cele aliate, pătrund adânc în bazinul Donețului și până sub zidurile Harcovului, făcând față acolo unui cumplit răs-

boi de iarnă, fără a putea fi clintite de pe poziție de puternica ofensivă sovietică.

În același timp, Crimeea este ocupată în întregime aproape numai de trupe române. Sevastopolul este asediat, iar ofensiva noastră se oprește în preajam orașului Cherci. O iarnă întreagă, trupele noastre resping pe rând numeroase încercări de debarcare bolșevice, la Feodosia și Eupatoria.

Formidabila ofensivă germană din primăvara anului 1942 ne găsește prezenți la posturile de atac: umăr la umăr. Ne aflăm unde este lupta mai grea. Ocuparea Harcovului s'a făcut și prin contribuția noastră. (Cucerirea Cetății Sevastopol este în bună parte o mare victorie românească, după cum au recunoscut și soldații germani. După ocuparea Cherciului și a peninsulei Taman, soldații noștri merg până pe vârfurile Caucazului. Mai la Nord, steagurile românești au fost înfipte pe Don și Volga, la Stalingrad. Luptele din toamna și iarna 1942-1943 au fost purtate, în cea mai crâncenă desfășurare a lor, de diviziile noastre.

Odessa — Harcov — Cherci — Sevastopol
— Caucaz — Stalingrad: iată etapele de foc

și de glorie ale întinerării de sânge, pe care l-au parcurs unitățile românești.

SÂNGERĂM PENTRU EUROPA

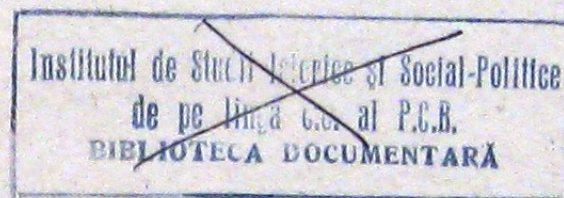
Toate sacrificiile pe care le-am făcut după 16 Octombrie 1941 după alungarea definitivă a inamicului din preajma hotarelor noastre, le-am dăruit Europei. Soldații noștri au că-
nu numai pentru țara lor, dar și pentru restul continentului, care numai astfel a fost salvat de primejdia de moarte a invaziunii bolșevice.

Misiunea europeană a României este o realitate istorică, politică și militară. Ca și în cursul întregii noastre istorii, noi am slujit-o cu sânge și am răscumpărat-o prin jertfe. Pe temeiul acestei convingeri, a crescut o nouă conștiință românească, în care sentimentul național este depășit printr'o largă viziune politică și istorică și printr'un sentiment puternic de solidaritate, în spiritul unei mai drepte ordini europene.

Dacă soldatul nostru s'a bătut cu atât eroism prin stepele Rusiei, este fiindcă în fiecare din noi clocotea convingerea că nici

o jertfă nu este de prisos și că niciodată nu vărsăm prea mult sânge pentru marea dreptate românească, care nu va întârzia să vină.

La împlinirea a doi ani de război, România se află tot în avantposturile eroismului și ale onoarei, neclintită în convingerea dreptății și a misiunii sale istorice.

1000
1000

100
~~100~~

Apărute în „BIBLIOTECA POLITICĂ”

1. Matei Alexandrescu „Ardealul cântat de poezi”
2. Ernest Bernea „Maramureșul fără românească”
3. Victor Șendrea „Dece luptăm în Răsărit?”
4. Mihail Spătaru „Războiul nostru”
5. D. Măjulescu „Țăranul român în război”
6. Ovid Caledonia „România hotar de răsărit al Europei”

7. Ion V. Emilian „Bolșevismul și Biserica”
8. Mircea Andreescu „Bolșevismul și Europa”
9. Ion Ardeleanu „Războiul de apărare și reînțelegere”
10. Rodu Argeș „Jertfă pentru patrie”
11. G. Macrin „Războiul dreptății”
12. S. Mehedinți „Localul poporului și al Statului Român în războiul vieții europene de azi”

13. Ion Ardeleanu „Unde e armata Țării, acolo e Țara și Neamul”
14. Al. Lascarov-Moldovanu „Sus inimile”
15. Sava Fortunescu „Temeiurile luptei noastre în răsărit”

16. G. Macrin „Greutățile războiului”
17. Doina Peteanu „Un cuvânt poate ucide mii de vieți”

18. Zamfir Ionescu „Credința dăruiește izbândă”
19. D. Păltineanu „Biruința va fi a noastră”
20. Al. Lascarov-Moldovanu „Vom învinge”
21. Dr. Mihăilescu „Războiul și religia”
22. I. U. Soricu „Credința sprijinul neamului”
23. D. Dumitriu „Rusia a fost și rămâne primejdia de moarte a României”